

man sikkert altid bedst i at fastholde Hovedsagen, nemlig de 35 Mill. Forbrugsskatter, som vi svare til Statskassen aarlig. Fordele vi dem over de 2,200,000 Indvaanere, som ere her i Landet, saa vi et nogenlunde korrekt Billede af, hvad Arbejderne svare i Forbrugsskatter. Ad anden Vej faar man kun Brudstykker, som i mange Tilfælde ikke blive vejledende, men vildledende.

Jeg gaar dernæst over til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det ærede Medlem udtalte ifølge Referatet i Rigsdagstidenden blandt andet dette: „Den hele Anekdotefamling, hvoraf det ærede Medlems Foredrag i øvrigt bestod, tror jeg ikke, det er nødvendigt at beskæftige sig med.“ Det ærede Medlem mente, at man hellere skulde holde sig til det alvorlige end til en saadan Samling af Anekdoter, som han ikke fandt nogen Anledning til at beskæftige sig med. Det ærede Medlem indførte, hvis Tinget har lagt Mærke dertil, et nyt Navn i Tolddiskussionen for at fremme den gode Tone naturligvis. Han nævnte en ny Titel: „Ærømerbaroner“. Det ærede Medlem mente, at jeg lovlig haardt havde redet den røde Hest i Modsigning til den historiske hvide Hest, som jeg havde omtalt. Maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg er en flittig Læser af „Berlingske Tidende“, en meget flittig Læser endog saa, og jeg har blandt meget andet læst i dette Blad om Forholdene i Amerika, som jeg for nylig har tilladt mig at skildre her i Tinget. „Berl. Tid.“ skriver om samme Emne: „Det var Truisthystemet med dets skammelige Udbytningssystem, som for to Aar siden vakte en Storm i Demokraternes Lejr mod Mac Kinley — Loven.“ Det siges lidt senere i samme Artikel: „325 Folkerepræsentanter staa afmægtige over for 88 Senatorer, der som Repræsentanter for de 44 Stater ere forpligtede til at vise Sukkerbaronerne og andre kapitalistiske Stormagter ubetinget Lydighed“. Se, mine Herrer, endog saa „Berlingske Tidende“ bliver, som dette Citat viser, en Gang imellem led af evindeligt at ride den hvide Hest. Det officielle Organ trænger en Gang imellem til Afvæksling og Forfriskelse og sætter sig da ligesom vi andre paa den røde Hest. Jeg tror for Resten, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds heller ikke er helt ukendt med den røde Hest. Det forekommer mig, at det svæber i min Hukommelse, at der har været et Tidspunkt, hvor han ogsaa har forsøgt sig paa denne fyrige Ganger, inden han trak den hvide Hest frem af Stalden. Naar imidlertid det ærede Med-

lem, som i forrige Sommer paa et meget omtalt Møde viste en saa stor Stræbelser for det komite, her har tilladt sig at omtale hele mit ret grundigt gennemarbejdede Foredrag om Tolddagen som en Anekdotefamling — et Arbejde, han ikke som den Alvorsmand, han er, behøvede at tage Hensyn til, saa tror jeg, det ærede Medlem gør bedst i at være en lille Smule varsom, en lille Smule forsigtig. Jeg ved, at det ikke mangler det ærede Medlem paa Kurage, men jeg tror, der er visse Hensyn, som han helst skulde beslutte sig paa lige over for menige Medlemmer af Tinget endog saa. Jeg anerkender, at det ærede Medlem ikke blot har gjort et stort Arbejde paa Overfladen, men et Arbejde, der gaar betydeligt i Dybden, og det glæder mig, at min Anerkendelse af hans Arbejde ikke staar alene. Vi vide jo alle, at det ærede Medlem, der har indført Ærømerbaroner i Diskussionen, selv som Løn for sit dybtgaaende og alvorlige Arbejde, i bogtavelig Forstand er bleven udnævnt til „Arbejdets Ridder“. Det ærede Medlem gjorde sig særlig til Talsmand for Landbruget, og det ærede Medlem har i Virkeligheden gjort sig fortjent af dette Landbrug. Det vil være Tinget bekendt, at Landbruget har klaget over, at vi have faaet en uheldig Værdimaaler, idet vi ere gaade fra Sølv til Guld, og Landboerne have sagt: vi maa have en anden Værdimaaler. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har gjort sit bedste for at bøde paa dette Forhold, han har søgt efter en ny Værdimaaler. Han har vendt sit Blik nedester og opester, og han har særlig set paa det fremragende. Den ny Værdimaaler, som han opfandt, er Skorstenedens Højde. Naar en Mand trænger til Assistance fra Statens Side, behøver han hverken at være begavet, brav, flittig, dygtig eller indsigtsfuld, det er ikke absolut nødvendigt. Naar blot en Mand kan møde med Bevis for, at han har en forsvarlig høj Fabrikforsten, kan han opnaa overordentlig meget, som almindelige dødelige ikke paa nogen Maade kunne faa Staten med til. Der er for saadanne fortjenstfulde Mænd Udgang til Opnaaelsen af Understøttelser paa mange Tusinde aarlig. Maa jeg paa det rent saglige Omraade henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at vi fra Landbrugets Side have en Del officielle Udtalelser om Landbrugets Dnsfer med Hensyn til Toldspørgsmaalets Løsning. Disse officielle Udtalelser fra Landbrugets egne Tillidsmænd tror jeg, vi gøre Ret i at holde os til, saa længe der ikke foreligger andre Udtalelser fra samme Kant. Vi have disse Udtalelser,